

عنوان مقاله:

تاملی بر فرهنگ و اخلاق کار ایرانیان در عصر صفویه

محل انتشار:

دو فصلنامه تحقیقات تاریخ اجتماعی، دوره 12، شماره 2 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 32

نویسندگان:

امیر محمودی - دانشجوی دکتری جامعه شناسی و اقتصاد، دانشگاه یاسوج، یاسوج، ایران

رامین مرادی - استادیار جامعه شناسی دانشگاه یاسوج، یاسوج، ایران (نویسنده مسئول)

مریم مختاری - دانشیار جامعه شناسی دانشگاه یاسوج، یاسوج، ایران

خلاصه مقاله:

در عصر صفوی و بخصوص در دوران سلطنت شاه عباس اول مجموعه ای از اقدامات و اصلاحات نهادی سبب تحول عظیمی در امر تجارت گردید و شکوفایی تجاری و اقتصادی کوتاه مدتی را موجب گردید. در واقع انسان ایرانی پس از سالیان متمادی دوره ای از رونق و شکوفایی اقتصادی را هر چند کوتاه تجربه نمود. اما این شکوفایی دولت مستعجل بود و اصلاحات اقتصادی این دوره به انباشت بلند مدت سرمایه و رشد پایدار اقتصادی منجر نشد. در این خصوص دیدگاههای مختلفی در جهت تبیین آن ارائه شده است که اغلب با توجه به استیلا و وابستگی به تئوری های کلان، بر عوامل ساختاری چون استبداد و استبدادزدگی جامعه ایرانی به عنوان مانعی در جهت رشد پایدار اقتصادی در این دوره تاکید نموده اند. لذا توجه چندانی به به کنشگر و فاعل انسانی و فرهنگ و نگرش های حاکم بر اذهان او نشده است. لذا در این پژوهش سعی شده است با روش تاریخی و تکنیک تحلیل محتوای عرفی منابع دوره صفویه، به بررسی فرهنگ و اخلاق کار ایرانیان در عصر صفوی به عنوان تبیینی بر عدم استمرار رشد پایدار اقتصادی در این دوره پرداخته شود. در کل تحلیل داده های مربوط به این عصر نشان می دهد که محتوای فرهنگ و اخلاق کار ایرانیان در این دوره به گونه ای بوده است که نه تنها اصلاحات نهادی و رونق اقتصادی کوتاه مدت عصر صفوی را پشتیبانی نمی کرده، بلکه به عنوان مانع و رادعی در مقابل این رونق اقتصادی عمل کرده است.

کلمات کلیدی:

رشد پایدار اقتصادی، اخلاق کار، تاریخ صفویه، تحلیل محتوای عرفی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1771276>

